

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu,
tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc,
tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. , 0761 621 994, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile
culturale și filantropice ale parohiei, primim donații
în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Puteți direcționa 2% din impozitul
pe venitul dvs. pentru lucrările
și activitățile pe care le susține
PAROHIA "TOMA COZMA"**

**Datele noastre necesare pentru completarea
Formularului 230 sunt:**

• **Numele Asociației:**

PAROHIA "TOMA COZMA"

• **CIF (Codul de Identificare Fiscală):**
11198095

• **Contul Organizației în format IBAN:**
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

• **ATENȚIE:**

**La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu,
în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se
obține de la angajator.**

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la
dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de
cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Sfinții Cuvioși Ioan Casian și Gherman din Dobrogea

Sărbătoarea acestor doi sfinți cuvioși se află într-o situație de excepție: o dată la patru ani, în anii bisecți, ziua lor de cinstire este pe 29 februarie, iar în rest, pe 28 februarie.

Atât Sfântul Ioan Casian, cât și Sfântul Cuvios Gherman sunt originari din părțile Dobrogei de astăzi, iar viața lor aleasă constituie o mărturie despre valoarea creștinismului practicat de strămoșii noștri.

Cuviosul Ioan Casian s-a născut în provincia romană Scythia Minor (Dobrogea de astăzi), în anul 360. A fost atras încă de mic de viața monahală. La vârsta de 17 ani, a plecat în Palestina împreună cu prietenul său, Gherman. Vor rămâne amandoi, timp de doi ani, într-o mănăstire din Betleem, unde se adâncesc în canonul vieții monahale, apoi părăsesc Palestina și merg în Egipt, în dorința de a cunoaște viața și învățătura marilor asceți.

În ciuda hotărârii lor de a rămâne aici, după un timp îi aflăm, tot împreună, la Constantinopol, unde îl cunosc pe Sfântul Ioan Gură de Aur. Acesta, văzând curățenia sufletească în care trăiau cei doi, hirotonește diacon pe Casian și preot pe Gherman, potrivit vârstei lor. Alături de Sfântul Ioan Gură de Aur, Casian își va desăvârși pregătirea teologică, după cum mărturisește în scrierile sale: "Eu sunt ucenicul și opera lui Ioan".

În anul 405, cei doi merg la Roma, unde încearcă să-l apere pe Sfântul Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului, care în anul 404 fusese exilat pentru a doua oară. Se presupune că aici, la Roma, Gherman a trecut la cele veșnice. Hirotonit preot, Casian ajunge la Marsilia, unde, în anul 415, întemeiază două mănăstiri, una pentru bărbați și alta pentru femei. Sfântul Ioan Casian este considerat întemeietorul monahismului în Franța și ocrotitorul Marsiliei. Se pare că aici a și murit, în jurul anului 435, curând fiind cinstit ca sfânt, la început în Marsilia și în sudul Franței, apoi cultul său s-a generalizat.

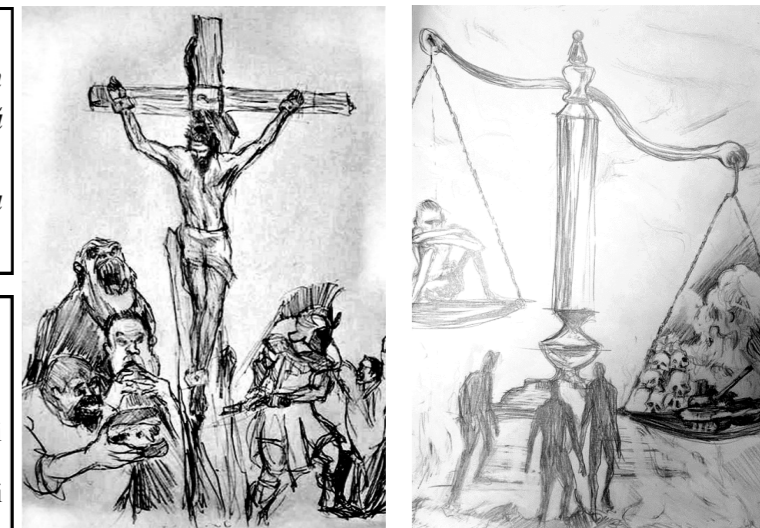
Sursa: www.crestinortodox.ro Ilustrare grafică: Maria Voicu

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

**Astăzi se face LĂSATUL SECULUI DE CARNE.
Vom pași împreună în SĂPTĂMÂNA ALBĂ, în
care se vor consuma doar lactate, brânzeturi, ouă
și pește, inclusiv în zilele de Miercuri și Vineri.
Totuși în aceste două zile se începe rostirea
Rugăciunii Postului Mare, cu metaniile cuvenite.**

Ilustrări grafice realizate de Dan Andrei Morteci

Evangelia Duminicii Înfricoșătoarea Judecată (Matei, 25, 31-46)

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.
32. Și se vor aduna în fața Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre.
33. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.
34. Atunci Împăratul va zice celor din dreapta Sa: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.
35. Că am flămânzit și Mi-ați dat să mănânc; am însetat și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit;
36. gol, și M-ați îmbrăcat; bolnav, și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine».
37. Atunci Îi vor răspunde dreptii, zicând: «Doamne, când Te-am văzut flămânz și Te-am hrănit? sau însetat și Ți-am dat să bei?
38. Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?
39. Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine?»
40. Și răspunzând Împăratul, le va zice: «Adevăr vă spun, întrucât ați făcut unuia dintr-acești foarte mici frați ai Mei, Mie Mi-ați făcut».
41. Atunci va zice și celor din stânga: «Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui,
42. Că am flămânzit și nu Mi-ați dat să mănânc; am însetat și nu Mi-ați dat să beau;
43. străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat».
44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: «Doamne, când Te-am văzut flămânz sau însetat sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță și nu ți-am slujit?»
45. Atunci le va răspunde, zicând: «Adevăr vă spun, întrucât nu ați făcut unuia dintr-acești foarte mici, nici Mie nu Mi-ați făcut».
46. Și vor merge aceștia la osânda veșnică, iar dreptii la viață veșnică".

Program liturgic în această săptămână

◆ Astăzi, duminică, 23 februarie

• ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie

Preoți slujitori:

- Pr. Paroh Mihai Mărgineanu
- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodiaconi: Rareș Mihail Neagu, David Căraușu
Asistent liturgic: Foia Cezar Ilie

• Ora 17.00 Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

◆ Marți, 25 februarie,

• Ora 17.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ Vineri 28 februarie

• Ora 17.00 Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă 1 martie,

• Ora 8.00 Utrenia, Sfânta Liturghie și Pomenirea pentru cei răposați

• Ora 17.00, Slujba Vecerniei

S-au împlinit 7 ani de când Părintele Teofan s-a mutat la Domnul

În ziua de 11 februarie, Mănăstirea Cetățuia și-a pomenit în rugăciune duhovnicul, pe vrednicul de pomenire Părintele Protos. Teofan Merlă, a cărui viață discretă și lucrare duhovnicească și pastorală de excepție au iradiat trăire creștină între toți cei ce l-au cunoscut.

S-a născut la 8 septembrie 1921, din părinții Maria și Vasile Merlă, în satul Tătărăni, comuna Ferești, județul Vaslui, fiind al nouălea din cei unsprezece copii. Prin răvna mamei sale, de mic a învățat drumul mănăstirilor. A venit la Cetățuia la vârsta de 27 de ani, după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, cu dorința de a mulțumi lui Dumnezeu pentru că l-a ocrotit pe front. În această mănăstire, după trei ani de ascultare, a fost tuns în monahism, tânărul Toader primind numele de Teofan. După un an, la sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva, a fost hirotonit diacon, apoi, la 8 noiembrie, de sărbătoarea Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, a fost hirotonit preot pe seama Mănăstirii Cetățuia. Mai bine de șase decenii, a slujit Sfânta Liturghie, a așteptat credincioșii în ușa sfântului altar pentru a le da sfat pentru viața lor duhovnicească, a fost iubitor al rugăciunii și al liniștii.

Îndrăznesc cu nevrednicie să mă consider între cei ce au beneficiat de sfaturile și dragostea sa părintească. Ca preot astăzi, nu pot să nu privesc viața cuvioasă a părintelui Teofan, ca pe un monument al dăruirii de sine, la umbra căruia s-au format atâția slujitori ai sfințelor altare, atâția oameni dedicați rugăciunii, atâția ucenici prin care iubirea jertfelnică, smerita cugetare și trăirea în duh și adevăr a credinței iradiază benefic în multe dintre familiile sau comunitățile creștine de azi.

Două lucruri nu am reușit în perioada uceniciei mele: să-i spun un mulțumesc, așa, din toată inima, și să-i sărut mâna, cu reverența cuvenită. Iar asta, nu pentru că n-aș fi vrut sau aș fi neglijat s-o fac. Monah desăvârșit, știa să își ascundă cu delicatețe smerenia. Dacă simțea că vreau să-i mulțumesc, mă întrerupea și aborda alt subiect. Iar dacă voiam să-i sărut mâna, o ridica în sus și mă binecuvânta, sau mă mângâia pe cap, sau doar mă atingea. O fac acum cu gând pios pomenindu-l zilnic în rugăciune, purtând în suflet icoana sa, a unei vieți dăruite lui Dumnezeu. Și nouă, tuturor.

Pr. Mihai Mărgineanu

Apostolul duminical

Epistola a întâi către Corinteni 8, 8-13; 9, 1-2

8. Dar nu mâncarea ne va pune înaintea lui Dumnezeu. Că nici dacă vom mânca, nu ne prisosește, nici dacă nu

9. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi.

10. Căci dacă cineva te-ar vedea pe tine, cel ce ai cunoștință, șezând la masă în templul idolilor, oare conștiința lui, slab fiind el, nu se va întări să mănânce din cele jertfite idolilor ?

11. Și va pieri prin cunoștința ta cel slab, fratele tău, pentru care a murit Hristos !

12. Și așa, păcătuiind împotriva fraților și lovind conștiința lor slabă, păcătuiți față de Hristos.

13. De aceea, dacă o mâncare smintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu aduc sminteală

1. Oare nu sunt eu liber ? Nu sunt eu apostol ? N-am văzut eu pe Iisus Domnul nostru ? Nu sunteți voi lucrul

2. Dacă altora nu le sunt apostol, vouă, negreșit, vă sunt. Căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.

Scurtă exegeză patristică - Sf. Ioan Gură de Aur:

„Mâncarea jertfelor idolești este de prisos și nimic prin sine însăși, căci ceea ce nici făcându-se nu folosește, și nici nefăcându-se nu vatămă, este de prisos, — însă mai departe el dă pe față toată vătămarea acestui fapt. Acum el vorbește de vătămarea cea adusă fraților, zicând: Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi (I Corinteni 8, 9)

Tu nu îndreptezi și nici nu deștepți pe cel abătut; — apoi atunci de ce-l amăgești și-l faci de a se poticni din calea cea dreaptă, în loc să-i dai mână de ajutor ? Dacă tu nu voiești a face aceasta, apoi nici nu-l împiedica. Dacă el poate a fost rău, apoi avea nevoie de pedeapsă, iară dacă a fost slab, avea nevoie de vindecare și îndreptare. Acum el nu numai că a fost slab, dar în același timp și frate al tău.

Căci dacă cineva te-ar vedea pe tine, cel ce ai cunoștință, șezând la masă în templul idolilor, oare conștiința lui, slab fiind el, nu se va întări să mănânce din cele jertfite idolilor ? (I Corinteni 8, 10). Aici spune și în ce chip poate să fie sminteală, și pretutindeni apostolul pune înainte slăbăciunea, ca să nu se pară că vătămarea este în înșeși natura lucrului, și astfel demonii să se arate grozavi și de temut (...)

Și va pieri prin cunoștința ta cel slab, fratele tău, pentru care a murit Hristos ! (I Corinteni 8, 11). Două lucruri sunt care te lipsesc de orice iertare pentru aceasta vătămarea, și anume: că este și slab, în același timp este și frate al tău, sau mai bine zis, este și al treilea, care încă este și mai grozav. Și care este acesta ? Acela, că Hristos nu s-a dat în laturi de a muri pentru tine, pe când tu nici măcar nu vrei a te pleca în favoarea fratelui tău (...)

Și așa, păcătuiind împotriva fraților și lovind conștiința lor slabă, păcătuiți față de Hristos. (I Corinteni 8, 12). Ai văzut cât de încet și câte puțin a ridicat păcatul acesta la înălțimea nelegiuirii ? Și apoi iarăși amintește de slăbăciunea lor, și ceea ce aceea credeau că este pentru dânsii, aceia tocmai apostolul o întoarce peste tot locul asupra capului lor. Și nu zice: «scandalizând conștiința lor», ci „lovind conștiința lor”, ca astfel prin emfaza vorbeii să arate mai bine sălbăticia lor... De aceea, dacă o mâncare smintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu (I Corinteni 8, 13)”.
 Text cules și adaptat de Vasilica Onofrei

Aproapele - fereastra prin care mă vede Dumnezeu

- Prin natura activităților specifice, sunteți o persoană foarte angajată în planul social. E și motivul pentru care v-am adresat câteva întrebări.

- Cei mai mulți oameni cred că știu totul despre ei, dar atunci când trebuie să răspundă punctual unor întrebări despre el, individul, în raport cu semenii săi, mai toți întâmpină probleme în a se exprima pe sine însuși. Iar asta se datorează în principal faptului că atunci când ești angajat, devii „parte” în viața societății, într-un perpetuu proces al dăruirii de sine.

- Cum să înțelegem relația cu aproapele nostru ?

- O zi în care n-ai făcut nimic pentru semenul tău este o zi irosită, o zi fără amintiri, o zi trăită în păcatul neascultării față de Porunca dumnezeiască a iubirii față de aproapele („Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” - Matei 22,39)

- Mă pot considera vinovat în vreun fel pentru suferința aproapelui meu ?

- Da. În primul rând pentru că-l las singur în fața suferinței, prin indiferență, prin gelozie, prin invidie, prin lipsa comunicării. Și este și o vină față de Dumnezeu, neascultând, neacordând atenție Sfințelor Învățători creștinești ortodoxe, care ne învață clar ce înseamnă să fii aproapele oamenilor.

- Faptul că există o dorință scăzută de implicare în activitățile de voluntariat este un semn al îndepărtării de semenii ?

- Nu. Eu consider că purtarea de grijă față de aproapele ține de structura sufletească ce s-a format în funcție de cum ai primit educația prin familie, biserică, școală etc. Iar a face o faptă bună, care să te apropie de semenul tău, nu presupune neapărat să fii înscris ca voluntar, cu nici un fel de contract. Timpul vieții trece foarte repede, iar lipsa de interes pentru semenii scurtează și mai mult viața noastră, căci, înainte de vremea morții trușești, ne aduce moartea sufletească.

- Văd un tânăr că se droghează. Ce fac: trec mai departe indiferent, sau iau atitudine ?

- Cel mai bine este să anunț apropiații lui, de preferință familia și încercăm să descoperim cauza care l-a adus pe acest drum, pentru a fi eliminată. Aici poate contribui o relație de prietenie, dar și evaluarea unui specialist, precum și o discretă mărturisire la duhovnic. Fiindcă în majoritatea cazurilor, persoanele care consumă droguri nu au curajul să își recunoască patima, slăbiciunea, sau neputința de a rezista tentației.

- Unii consideră indiferența ca pe o formă deucidere sau chiar sinucidere. Ce părere aveți ?

- Da, într-o anume măsură, putem privi indiferența ca ucidere afectivă, în plan emoțional, evident și cu efecte în plan trupesc. „Opusul dragostei nu este ura, ci indiferența” spunea Elie Wiesel, celebru supraviețuitor al lagărelor naziste.

- Dacă mă rog cu adevărat, făcându-mă propriul judecător al faptelor mele, pot să mai percep Judecata lui Hristos ca fiind înfricoșătoare ?

- Dar oare noi, chiar facem fapte bune ? Numai dacă ascultăm cuvântul lui Dumnezeu, te înfricoșează necuprinderea Sa ! Capacitățile noastre de percepție și înțelegere nu pot cuprinde nici măcar Universul, care este doar o creație a lui Dumnezeu. Și de la evaluarea lui Dumnezeu, nimeni nu se poate sustrage. Crezul ne spune foarte clar cine este Judecătorul .

- În practică, poți fugi de judecata oamenilor. Poți oare scăpa de judecata lui Hristos ?

- De fugit nu ai cum, nici măcar de judecata oamenilor, căci tot omul are rațiune, conștiință, iar viața noastră personală se deschide ca o carte în fața semenilor. Iată, dacă te desparti de o persoană dragă și îți vei spune: „de astăzi înainte nu mă mai interesează”, poate gura se va supune, nu-i va mai vorbi, dar ochii te trădează, nu pot să nu se umezească, să stoarcă o lacrimă.

- Ce ne-ar putea determina să excludem pe Hristos din activitățile noastre curente ?

- Acordarea unei atenții mai mari trupului decât sufletului, neascultarea, egoismul, grandomania, faptul că te crezi mai puternic, fără reguli !

- Mediul concurențial pe care îl impune societatea ajută sau dezbină ?

- Omul este creat după chipul și asemănarea Lui Dumnezeu, deci la rândul său creează, iar prin aceasta consider că ajută societatea. Problema apare atunci când competiția se întoarce împotriva fratelui meu, așa cum a fost cu Cain și Abel. Aici lucrurile trebuie privite cu discernământ, că nici Hristos nu a agreat întotdeauna „cele ale lumii”.

- Cum putem să ne educăm privirea pentru a vedea ce este bun în oameni ?

- Trebuie doar să fim foarte atenți la învățăturile Sfinților Părinți și vom constata că avem ochii minții care trebuie spălați, curățați la izvorul învățăturilor Mântuitorului Nostru Iisus Hristos. “Bine nu poți vedea decât cu sufletul, ceea ce este esențial este invizibil pentru ochi” (Antoine De Saint-Exupery, Micul Prinț)

Interviu realizat cu Comisarul de poliție drd. Costică Romică Ichim, Șeful Centrului Regional de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Iași)

„Dragi prieteni, într-un moment în care, în Biserica Ortodoxă, ne pregătim pentru Postul Mare, cu Duminica Judecății și a Iertării, facem apel la fiecare persoană de bună credință să se roage pentru un armistițiu rapid și pace între oamenii noștri dragi și prețioși din Ucraina. (Apel la rugăciune din partea Sanctității Sale, Patriarhul Ecumenic Bartolomeu)